

Sygn. akt VII Ua 38 /15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Teresa Makarewicz

Sędziowie: SO Danuta Dadej-Więsyk (spr.)

SR del do SO Edyta Telenga

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 r. w Lublinie

sprawy z odwołania Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do jednorazowego odszkodowania

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 30 lipca 2015 r., sygn. akt VII U 1033/13

apelację oddala.

Danuta Dadej-Więsyk Teresa Makarewicz Edyta Telenga

Sygn. akt VII Ua 38/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie Z. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. odmawiającej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych.

Z. K. był zatrudniony w (...) w M. od dnia 7 grudnia 1981 roku, jako elektryk i z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

W dniu 27 czerwca 2011 roku miał pracować na zmianie rozpoczynającej się o godzinie 15.00 i trwającej do godziny 7.00 rano, dnia następnego. Po przebraniu się w ubranie robocze, otrzymał od kierownika T. C. polecenie pomocy w załadunku butli z tlenem. Nienapełniona butla waży około 60 kg, zaś napełniona - około 70 kg. Czynności" - wnioskodawca wykonywał wraz z Z. C. oraz P. P.. Butle" były wytaczane z magazynu i następnie ładowane na

samochód, na wysokość 120-130 cm. Kierowca stojący na samochodzie przytrzymał butlę za górną część, zaś wnioskodawca miał unieść butlę do góry.

Przy załadunku drugiej lub trzeciej butli skarżący poczuł w okolicach odcinka szyjnego kręgosłupa ostry ból, promieniujący w tył głowy i do lewego barku. Zaczęło kręcić mu się w głowie, miał nudności, wymioty, drętwienie i ból lewej ręki, zaburzenia widzenia. Udał się na portiernię, sądząc że dolegliwości ustąpią i był tam do godziny 16.00, a kiedy to nie nastąpiło, udał się na Izbę Przyjęć, gdzie otrzymał zastrzyk domięśniowy i tabletki przeciwbólowe. Do końca zmiany wnioskodawca przebywał na portierni. Dolegliwości cały czas występowały, dlatego udał się następnego dnia do lekarza rodzinnego po zwolnienie lekarskie i skierowanie do neurologa. Pierwszy z lekarzy neurologów odmówił zlecenia badań, zaś kolejny skierował wnioskodawcę na rezonans magnetyczny kręgosłupa szyjnego oraz rehabilitację.

W okresie od 28 czerwca 2011 roku do dnia 27 lipca 2011 roku Z. K. był niezdolny do pracy i przebywał na zwolnieniu lekarskim. W dniu 27 lipca 2011 roku Z. K. dokonał zgłoszenia wypadku przy pracy.

Pracodawca wnioskodawcy powołał zespół powypadkowy w celu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy. Zespół nie uznał zdarzenia za wypadek przy pracy przyjmując, że nie można o powoda stwierdzić urazu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej IV Wydział Pracy z dnia 22 lutego 2013 roku, sygn. akt IV P 19/12, sprostowano protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy poprzez stwierdzenie, że wypadek, jakiemu uległ wnioskodawca, jest wypadkiem przy pracy.

W dniu 27 lipca 2011 roku powód powrócił do pracy. Nadal występowały u niego dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, zawroty głowy, bóle lewej kończyny górnej, drętwienie palców lewej dłoni.

W późniejszym okresie czasu (październik 2011 r. i marzec 2012 r.) u Z. K. wykonano rezonans magnetyczny, badanie EMG (kwiecień 2012 r.) oraz USG barku lewego (kwiecień 2012 r.). Wnioskodawca korzystał też z zabiegów rehabilitacyjnych i był na konsultacjach neurochirurgicznych, jednak nie został zakwalifikowany do leczenia operacyjnego. Był leczony zachowawczo w Instytucie (...) w W..

Z. K. wnioskował o przyznanie mu jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy (sprawa ÓW (...)). W dniu 12 września 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w R. wydał decyzję odmowną. Skarżący wniósł w dniu 29 września 2013 roku odwołanie od przedmiotowej decyzji, odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

W toku postępowania Sąd postanowieniem z dnia 29 października 2014 roku dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego neurologa na okoliczność tego, czy skarżący w wyniku zdarzenia z dnia 27 czerwca 2011 roku dostał uszczerbku na zdrowiu, a jeśli tak, to jakiego rodzaju i jakiej wysokości.

Zgodnie z uzasadnieniem opinii biegłej sądowej-neurologa A. S. w dniu 27 czerwca 2011 roku podczas dźwignięcia ciężaru wnioskodawca doznał urazu "przeciążeniowego kręgosłupa z podrażnieniem zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych, z powodu których opiniowany leczy się od wielu lat. Jednakże, zgodnie z wnioskami opinii, wnioskodawca w wyniku zdarzenia nie doznał uszczerbku na zdrowiu.

Do powyższej opinii wniósł w dniu 31 grudnia 2014 roku zarzuty wnioskodawca, kwestionując ją z uwagi na - jego zdaniem - brak wnikliwości i obiektywizmu lekarza sądowego. Nie zgodził się, że jego dolegliwości, to tylko zmiany zwyrodnieniowe. Podniósł, że biegły nie uwzględnił całokształtu dokumentacji lekarskiej i nie wziął pod uwagę wyników wszystkich przedstawionych przez niego badań i zaświadczeń, w tym badania z dnia 6 października 2011 roku i zaświadczenia z Instytutu (...) z dnia 2 października 2011 roku.

W uzupełniającej opinii lekarskiej z dnia 2 lutego 2015 roku, w odpowiedzi na zarzuty skarżącego biegła A. S. podtrzymała dotychczasową opinię i ponownie stwierdziła, że Z. K. w wyniku zdarzenia z dnia 27 czerwca 2011 roku nie doznał uszczerbku na zdrowiu. Z dokumentacji medycznej wynika, że wnioskodawca leczy się z powodu uporczywych

zawrotów głowy od 1991 roku, bóle kręgosłupa i barku występują u niego od roku 1995, zaś w 2004 roku występowały dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Zmiany degeneracyjne potwierdziły badania z 2007 i 2009 roku. Są one udokumentowane na przestrzeni wielu lat. Biegła ponownie wskazała, że incydent z 27 czerwca 2011 roku spowodował jedynie podrażnienie istniejącej zaawansowanej artrozy kręgosłupa.

Od uzupełniającej opinii wnioskodawca wniósł zarzuty w dniu 2 marca 2015 roku. Ponownie wskazał na powierzchowny charakter opinii i nieuwzględnienie wyników badań kręgosłupa szyjnego z dnia 6 października 2011 roku oraz z dnia 26 marca 2012 roku. Wnioskodawca stwierdził, że po zwolnieniu lekarskim przeszedł na rentę i w dalszym ciągu pozostaje pod opieką poradni neurologicznej, poradni leczenia bólu, poradni rehabilitacyjnych oraz poddaje się leczeniu szpitalnemu (zarzuty do opinii uzupełniającej - k. 112-113).

W odpowiedzi na zarzuty Z. K. w kolejnej opinii uzupełniającej z dnia 5 czerwca 2015 roku biegła sądowa podtrzymała sporządzoną opinię lekarską wskazując, że wyniki badań jednoznacznie wskazują na występujące u skarżącego zmiany zwyrodnieniowe.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody, w tym akta wypadkowe wnioskodawcy oraz akta sprawy IV P 19/12 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej. Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z dnia 27 listopada 2014 roku (k. 88-89v) i opiniach uzupełniających (k. 104-105, 119), a także częściowo na zeznaniach wnioskodawcy Z. K. (k.43v,129v). Zeznania świadków: Z. C. (k. 66v), T. C. (k.66v), P. P. (k. 67) nie wniosły wiele do sprawy. Jedynie Z. C. był świadkiem zdarzenia, a z uwagi na brak wiedzy na ten temat oraz upływ czasu świadkowie nie byli w stanie podać szczegółowych informacji na temat następstw zdarzenia z dnia 27 czerwca 2011 roku.

Skarżący zeznał, iż w jego ocenie doznał uszczerbku na zdrowiu, bo do dnia wypadku mógł pracować, choć odczuwał bóle lędźwiowe i musiał brać leki przeciwbólowe, zaś teraz nie może już tego robić, ma zawroty głowy i bóle kończyn. Z. K. zakwestionował sporządzoną opinię biegłego i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego (k. 126v). W ocenie Sądu zeznania wnioskodawcy są logiczne i spójne, niemniej jednak jego ocenę skutków zdarzenia należy uznać za subiektywną.

Sąd Rejonowy podzielił opinie biegłej sądowej neurolog A. S., uznając je za miarodajne i w pełni wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy. Zostały one bowiem sporządzone przez doświadczonego lekarza o specjalności odpowiadającej schorzeniom badanego. Wydanie opinii zostało poprzedzone szczegółowym badaniem, po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską dotyczącą leczenia wnioskodawcy. Przedmiotowe opinie stanowiły dla Sądu kluczowy dowód, pozwalający na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Tym samym Sąd Rejonowy ustalił, iż odwołanie skarżącego nie jest zasadne. Sąd I instancji wskazał, iż pojęcie wypadku przy pracy zostało zdefiniowane w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009, Nr 167, poz. 1322). Jest to, według powołanej regulacji, zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą, a jego skutkiem jest uraz lub śmierć. Do cech charakterystycznych wypadku przy pracy należy zatem zaliczyć: nagły charakter, zewnętrzną, niebędącą wynikiem samoistnych procesów chorobowych, przyczynę, związek z pracą oraz skutek w postaci urazu lub śmierci.

Stwierdzenie, czy u ubezpieczonego w konkretnej sprawie wystąpił „uraz” w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy wypadkowej, musi być poprzedzone szczegółowymi ustaleniami faktycznymi. Ich dokonanie, jako że wymaga specjalistycznej wiedzy medycznej, musi zostać dokonane przez biegłych lekarzy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2009 roku, sygn. akt II PK 318/08).

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ubezpieconemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji, przy czym za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, zaś za długotrwały uszczerbek na zdrowiu - takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Sąd Rejonowy wskazał, że przedmiotem niniejszego postępowania była ocena zasadności zaskarżonej przez Z. K. decyzji ZUS, która odmawiała mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w związku ze zdarzeniem mającym miejsce w dniu 27 czerwca 2011 roku.

W ocenie Sądu Rejonowego wyniki poczynionych ustaleń dają podstawę do uznania, że odwołanie skarżącego nie jest zasadne, a decyzja organu rentowego – prawidłowa.

Nie ulega wątpliwości, iż zdarzenie z dnia 27 czerwca 2011 roku było wypadkiem przy pracy, albowiem miało ono charakter nagły, zostało spowodowane przyczyną zewnętrzną - przeniesieniem ciężkiej butli z tlenem - oraz pozostawało w ewidentnym związku z wykonywaniem przez wnioskodawcę obowiązków pracowniczych. Na skutek zdarzenia Z. K. doznał urazu, który biegły lekarz neurolog określił, jako uraz przeciążeniowy kręgosłupa z podrażnieniem zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych.

Niemniej jednak, dla uznania, iż wnioskodawcy przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania, muszą zostać spełnione przesłanki z art. 11 ust. 1 ustawy, a więc skutek wypadku przy pracy musi dojść do stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W niniejszej sprawie nie można przyjąć, że wskutek wypadku wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu. Powyższe wynika jednoznacznie z opinii biegłego lekarza neurologa (opinia - k. 88-89v), który konsekwentnie podtrzymywał swoje stanowisko, iż incydent z 27 czerwca 2011 roku spowodował podrażnienie zaawansowanej artrozy kręgosłupa, która istniała już przed wypadkiem (opinia uzupełniająca - k. 104-105).

Tym samym stanowisko pozwanego, odmawiające skarżącemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 czerwca 2011 roku, jest w pełni zasadne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Rejonowy, w oparciu o cytowane powyżej przepisy oraz na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd orzekł, jak w wyroku.

Apelację od wyroku złożył Z. K. zaskarżył go w całości zarzucając mu:

- błędną ocenę materiału dowodowego poprzez uznanie, że wnioskodawca nie uznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, podczas gdy z ustalonego stanu faktycznego i przedstawionej dokumentacji lekarskiej wynika, że do takiego uszczerbku na zdrowiu doszło,
- naruszenie art. 217 § 1 i art., 232 kpc – poprzez oddalenie wniosku o powołanie innego biegłego lekarza neurologa,
- naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez niedostateczne wszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego wskazującego jednak na to, że wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu (k. 139).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy rozważył apelację i uznał, że nie zasługuje ona na uwzględnienie.

W ocenie Sądu II instancji rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest prawidłowe. Sąd I instancji właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe Sąd Okręgowy rozważył apelację i uznał, że nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu II instancji, rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest prawidłowe. Sąd I instancji właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe, nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz dokonał trafnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji, prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy, trafnie zastosował prawo materialne. Sąd Okręgowy podzielił rozważania i ustalenia prawne Sądu Rejonowego, rezygnując jednocześnie z ich ponownego, szczegółowego przytaczania. Sąd Okręgowy podzielił również ocenę prawną wskazaną jako podstawa rozstrzygnięcia.

W sprawie należy przypomnieć, że definicja „wypadku przy pracy” zawarta została w art. 3 ustawy wypadkowej. W stanie faktycznym sprawy Sąd Rejonowy rozważył, czy zdarzenie z 27 czerwca 2011 r. można było zakwalifikować zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, który stanowi: 1. Za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych. (...)

W doktrynie wskazuje się, że przepis art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej uznaje za wypadek przy pracy zdarzenie, które jednocześnie spełnia następujące kryteria: jest nagle, wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć oraz pozostaje w związku z pracą (S. Samol, Komentarz do art. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Oficyna, 2010).

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu było prawo ubezpieczonego do jednorazowego odszkodowania z tytułu zdarzenia mającego miejsce w dniu 27 czerwca 2011 r.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż zdarzenie to stanowiło wypadek przy pracy, jednakże nie można przyjąć, że wskutek wypadku wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu.

Okoliczność ta była przedmiotem ustaleń opinii biegłej neurolog.

Z opinii tej wynika, iż incydent dźwignięcia ciężaru w dniu 27 czerwca 2011 r. spowodował podrażnienie zaawansowanej artrozy kręgosłupa. Zmiany degeneracyjne są udokumentowane na przestrzeni wielu lat, W kolejnych badaniach radioobrazowych obserwuje się stałe, powolne ich narastanie na całej przestrzeni kręgosłupa. Biegła neurolog stwierdziła, iż wnioskodawca nie doznał uszczerbku na zdrowiu w dniu 27 czerwca 2011 r. Dźwignięcie ciężaru spowodowało przeciążenie kręgosłupa z podrażnieniem zmian zwyrodnieniowych i wyzwoleniem zespołu bólowego korzeniowego.

Wbrew zarzutom apelacji biegła w opinii uwzględniła dołączoną dokumentację medyczną, omówiła wyniki MRI kręgosłupa szyjnego z 6.10.2011, odniosła się do wyników badania z 21.10.2011 r. i 31.07.2015 r. (protruzja krążka kręgowego) i uznała, iż opisane zmiany potwierdzają zmiany zwyrodnieniowe i wskazują na kolejne ich etapy.

Okoliczności zawartych i opisanych w opinii apelant nie podważył w apelacji skutecznie, a twierdzenie, o tym że wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 27.06.2011 r. zostało oparte jedynie na odmiennej ocenie stanu zdrowia wnioskodawcy, a nie na rzeczywistych dowodach w sprawie.

W ocenie Sądu II instancji prawidłowo Sąd Rejonowy uznał opinię biegłej neurologa wraz z jej uzupełnieniem za miarodajny dowód w sprawie. Biegła wydając opinię o stanie zdrowia wnioskodawcy, opierała się na wynikach badania przedmiotowego, a także oceniła dołączoną do akt dokumentację medyczną. Ta dokumentacja medyczna oraz wyniki badania przedmiotowego stanowiły podstawę do określenia, stanu zdrowia wnioskodawcy, i ustalenia, braku uszczerbku na zdrowiu. Wnioskodawcę przebadali biegły dobrany odpowiednią specjalnością do jego schorzeń. Twierdzenie apelanta, iż wnioskodawca doznał uszczerbku nie jest trafne, stanowi polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu opartymi na opinii biegłej. Sąd Okręgowy, wbrew zarzutom apelacji, uznał, że Sąd I instancji, z zebranego materiału dowodowego wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z

doświadczeniem zawodowym.

Apelujący stwierdził w apelacji, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym kwestionował opinię i domagał się przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego. Sąd Rejonowy bezzasadnie jednak oddalił ten wniosek.

Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy ocenił zarzuty zgłoszone przez wnioskodawcę do opinii biegłych w kolejno dopuszczonych dowodach. Sąd

Rejonowy prawidłowo oddalił wniosek organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z nowej opinii biegłych, gdyż nie zachodziła potrzeba powołania innych biegłych o tej samej specjalności co dotychczasowi biegli albo innych, ani na wniosek, ani z urzędu. Taka potrzeba nie wynikała z okoliczności sprawy. Sam fakt niezgadzenia się z opinią biegłych sądowych lekarzy przez wnioskodawcę a także dokonana przez skarżącego własna, odmienna od opinii biegłej ocena stanu zdrowia wnioskodawcy, nie stanowi podstawy do uznania opinii biegłych za niewystarczającą lub niepełną, w sytuacji, gdy nie zostały przedstawione przez apelanta umotywowane zarzuty merytoryczne do opinii.

Opinia biegłej została sporządzona zgodnie z wymogami art. 285 kpc.

Opinia została sporządzona fachowo, zawiera jednoznaczne konkluzje i wnioski, dlatego zarzuty apelacji o braku podstaw do stwierdzenia przez biegłą, braku uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27.06.2011 r. nie zasługują na uwzględnienie. W ocenie Sądu Okręgowego nie jest także uzasadniony zarzut apelacji, naruszenia art.233 § 1 k.p.c. Ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymogami prawa procesowego, doświadczenia zawodowego oraz regularni logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 roku, IIUKN 685/98, OSNAPIUS 2000/17 7655).

Sąd Rejonowy przyjął za podstawę rozstrzygnięcia zebrany materiał

dowodowy. Zarzuty apelującego, że Sąd I instancji oparł swoje ustalenia na

błędnej ocenie zebranego materiału dowodowego, albo na błędnie ustalonym stanie faktycznym są w tej sytuacji chybione.

Wyrok Sądu Rejonowego jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa a zarzuty apelacyjne jako bezzasadne podlegają oddaleniu.

Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.